

BASES PER A REPLANTEJAR LA RELACIO SVC-AJUNTAMENT (2ª Redacció)

1. Fins ara: el SVC cobria dues funcions bàsiques:

- 1.1. Equip de realització de documents encarregats per Àrees de l'Ajuntament i per institucions municipals diverses.
- 1.2. Centre de Recursos, formació i assessorament: circulació de material lleuger a baix preu, formació de grups d'usuaris, videoteca i difusió, assessoraments, seminaris específics...

2. Tot quedava inclòs en un sol conveni, desbordat per la demanda de les àrees, amb dues conseqüències:

- 2.1. Diffícil mecànica de financiació i adjudicació tant del temps disponible contractat com del temps "extra-conveni".
- 2.2. Pèrdua de pes relatiu del Centre de Recursos: el % destinat a documents realitzats per les àrees ha augmentat molt en relació al destinat a formació, circulació de cintes, equips autosuficients, etc.
Estan a mig camí incorporacions per crear un autèntic Centre de Recursos amb la Diputació de Barcelona, que oferiria material i serveis de infraestructura als ajuntaments.

3. S'han anat perfilant utilitzacions específiques amb trajectòria pròpia incipient i creixent: video i educació, vídeo i exposicions culturals, etc.

4. La responsabilitat global de tot aquest procés ha recaigut en l'Àrea de Descentralització i en el SVC, que han tingut que assumir aspectes progressivament més complexos i diferenciats: Centre de Recursos, campanyes de sensibilització, programes molt específics (escoles, planning, etc.), control del finançament, sistemes de difusió, cursets, etc.

5. Tot això ha implicat que:

- 5.1. La mecànica del Conveni ha sofert una recàrrega molt considerable i s'han produït buits en la coordinació múltiple

Àrees	SVC
Institucions	
Grups usuaris	Descentralització

El conveni ha quedat desbordat.

- 5.2. Tot plegat suposa un decreixent relatiu de les utilitzacions que més pròpiament pertocuen a Descentralització, que serien les xarxes de difusió a Centres Cívics, l'intercanvi d'informacions entre districtes, la participació de grups de ciutadans en temes concrets mitjançant el video, etc.

5.3. Descentralització i SVC han tingut que respondre a demandes molt diversificades i que no sempre han pogut ser ateses. Això explica, en part, que algunes àrees hagin iniciat d'altres camins per satisfer les seves necessitats de video-comunicació.

6. L'estructura interna del SVC també ha registrat la pressió de tota aquesta diversificació complexa:

- Ha augmentat la dedicació global del SVC a l'Ajuntament de Barcelona i ha disminuït la financiació provinent d'altres actuacions, la qual cosa implica directament un desaïquilibri financer i tecnològic important. Això és així per dues raons:

6.1. El SVC factura dins el conveni a preus de cost (el material es tasa a nivell d'amortització). Es a dir no hi ha beneficis.

6.2. El Parc de material ha estat incrementat per respondre a l'augment quantitatiu i qualitatiu de les demandes municipals.

6.3. Facilment es pot deduir que al destinar més temps i persones a l'Ajuntament han baixat proporcionalment els recursos financers del SVC al mateix temps que augmentaven les inversions en material. Resultat: ens mengem part de les remuneracions personals (crispació interna).

6.4. Si a això hi afegim els problemes de pagament derivats dels buits de coordinació, pel que fa a les actuacions extra-conveni, i el bloqueig global derivat de la concentració dels mentats problemes, arribem a unes conclusions evidents:
El creixement de les relacions SVC-Ajuntament ha seguit un esquema inicialment correcte però més i més inadequat i que porta perlla seva pròpia lògica a la quasi total impossibilitat de supervivència del SVC, tot això agreujat pels problemes puntuals coneguts els quals han operat de fet com a factors reveladors - i per tant recarregat - de tota una dinàmica, més i més impracticable en si mateixa com a sistema.

6.5. La consciència d'aquest procés d'inadequació progressiva de l'esquema contractual (tant en la seva mecànica de relació com en la de finançament) ha arribat tard. Ens hem vist tancats dins un cercle viciós dins el qual els problemes puntuals amagaven els defectes globals i el desconeixement d'aquests originava més problemes puntuals. Podem assumir, doncs, amb plena certesa el típic tòpic: els arbres no ens han deixat veure el bosc.

7. Alternatives

FI la PART.

Esquema, Redacció 1 i redacció 2 = 7 h. PAU